

Daudz laimes dzimšanas dienā, Latvija!

Latvijas saule man saujā

Un Kurzeme - azotē,

Un Dzimtene mīļi ļaujas,
Lai brīdi to paauklē.
Uz viena ceļgala Vidzeme sēd,
Uz otra - Zemgale šūpo kājas,
Bet sērdienīte Latgale
Sev klēpī atrod mājas.
Kā smilgā vērtu ogu krelles
Ap kaklu vijas man pilsētas,
Uz viena pleca Talsi sēdēs,
Uz otra - Rīga apmetas,
Kā suņuks ritinās kamolā
Man Baltijas jūra pie kājām...
Vien Abrene žēli noskatās

Uz savām bijušām mājām..

Dzimšanas diena mums katram, arī valstij, kurā dzīvojam ir vienreiz gadā. Tā nu sanācis, ka mūsu Latvijai tā ir pelēkā un nemīlīgā laikā, kad gribas siltumu un gaismu. Mēs iededzam svecītes un, lūkojoties to sīkajās, zeltainajās liesmiņās, domājam par sauli un vasaru...

Un pasmaidām. Un no tā smaida pasaule mums apkārt kļūst gaišāka, domas baltākas un cerība stiprāka. Mums taču izdosies, vai ne?

Tāpēc dāvāsim smaidu visiem, kas mums apkārt, dāvāsim smaidu valstij, kurā dzīvojam.

Jo smaids taču nemaksā neko, bet ar to var panākt tik daudz...

Daudz laimes dzimšanas dienā, Latvija!